

PROSLOV

Petnaestak je već godina da sam u istoj vrijednoj knjižnici Matice hrvatske objavio rukopis *Slike iz povijest hrvatske književnosti* (Zagreb, 1994.) koji je, koliko se sjećam, jako dobro primljen u našoj javnosti. Pripravljajući za tog nakladnika slično novo djelo, činilo mi se razložitim nazvati ga istim imenom, jer je po tematološkom okviru, metodološkom pristupu i kritičkom postupku nastavak auktorovih komparatističko-kroatističkih proučavanja.

U usporedbi s prethodećim *Slikama iz hrvatske književnosti* ove su nešto više obilježene sintezama historiografskog značaja: tri studije štoviše zasijecaju u tri važna čimbenika konstituiranja povijesti hrvatske književnosti (domoljubna sastavnica, petrarkizam, romantizam), o kojima se u ovoj knjizi raspravlja na drugačiji način od tradicionalno ukorijenjenog, te se nastoje ispraviti neke opće predodžbe i skupne spoznaje, još uvijek u optjecaju, kada se govori i piše o hrvatskoj književnoj baštini.

Premda mi se činilo da sam Marku Maruliću posvetio dostatnu količinu knjiga i radova, ipak sam, da se ne izgubi običaj, i u ovaj rukopis uvrstio tri marulološka priloga, koji, makar se činili perifernim temama, ipak pridonose upoznavanju opće slike »oca hrvatske književnosti« u nacionalnoj literarnoj baštini.

Zahvaljujem uredništvu Male knjižnice Matice hrvatske na uvrštenju knjige *Nove slike iz povijesti hrvatske književnosti* u svoj program.

Auktor

U Zagrebu, 5. prosinca 2007.